

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 15 ՄԱՐՏ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, րուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԵՐԱՆԵԼԻ Է ՏԻՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ՀԱՄԱՁԱՅՆ ԱՊՐՈՂԸ

Երանի անոնց, որոնք ամբասիր կեանք մը կ'ապրին,
որոնք կ'ապրին Տիրոջ Օրէնքին համաձայն:
Երանի անոնց, որոնք Տիրոջ պատուիրանները կը գործադրեն,
ամբողջ սրտով անոր կը հնազանդին.
որոնք չարիք չեն գործեր,
այլ՝ անոր ճամբուն մէջ կը քալեն:
Դուն հրամայեցիր
բժախնդրութեամբ գործադրել հրահանգներդ:
Ինչքան կ'ուզեմ անշեղ ընթացքով
գործադրել քու կանոններդ:
Այն արեւն ամօթ պիտի չզգամ ամէն անգամ որ
ուշադրութիւնս դարձնեմ քու պատուէրներուդ:
Որքան կը սորվիմ արդար դափաստաններդ,
այնքան կը գոհաբանեմ քեզ անկեղծ սրտով:
Պիտի գործադրեմ քու կանոններդ,
բնաւ, բնաւ մի լքեր վիս:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատուրք Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Բրիսպոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի րուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի րան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԲԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ 4 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՆ ՕԳՈՒՏՆԵՐԸ (4:1-27)

Այս բաժինը, այսինքն՝ 4-րդ գլուխը կարելի է երեք մասին բաժնել, ուր Քրիստոս, Աստուծոյ Իմաստութիւնը, որուն մասին կարեւորութեամբ կը շեշտուի ամբողջ Առակաց գիրքին մէջ, կը շարունակէ փոխանցելու Իր պարգամները, խրատականը Իր գաւակներուն: Հերաքրքրական է, որ անցնող գլուխներուն մէջ եզակի ձեւով կը ներկայացնէր, «Որդեակ իմ», այսպէս կը ներկայացնէ յոգնակի փարբերակով՝ «Որդիք»: Աստուծոյ Խօսքը բոլորին համար է, որքան ալ ի մրի ունի որպէս անհար մարդ, բայց եւ այնպէս համայն մարդկութիւնը կարիքը ունի այդ Խօսքին: Մանաւանդ երբ այդ Խօսքը լոյս է եւ ճրագ, որ կը լուսաւորէ մեր քայլերն ու մեր շափոյները: Որովհետեւ առանց այդ լոյսին ի վիճակի չենք տեսնելու թէ որ ուղղութեամբ կ'ընթանանք: Ամբողջ հարուածը վերնագրուած է՝ «Իմաստութեան օգուտները»: Այնպէս չէ, որ պարզապէս խօսուեցաւ իմաստութեան մասին, թէ պէտք ու անհրաժեշտ է, այլ նաեւ անոր օգտակարութիւնը:

Ուրեմն կարելի է ըսել, որ առաջին 9 համարները կը ներկայացնեն Խրատին նկատմամբ հնազանդութիւն: «Որդիներ, ձեր հօրը խրատը լսեցէք, ու մրիկ ըրէք»: Ինչո՞ւ, «որպէսզի իմաստութիւնը ճանչնաք»: Յաճախ կրնանք խրատը լսել, բայց կրնանք մրիկ չընել, երբ այդ խրատը հաճելի չթուի մեզի: Ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ, «Ճիշդ է որ ռեւէ յանդիմանութիւն նոյն պահուն չուրախացներ, այլ կը սրտմեցնէ. բայց յետոյ՝ անով կրթուածներուն արդար կեանքի մը խաղաղութիւնը կը պարգեւէ »: Կը թելադրէ սրտի մէջ պահել, չմոռնալ, չխտրորիլ, մնայուն անոր մասին մտածել, մեծարել ու մանաւանդ՝ սիրել: Արդիւնքը՝ Անկեղ քեզ պիտի պահէ, պաշտպանէ, բարձրացնէ, պարտէ, շնորհներու զարդ, փառքի պասկ: Այլ Խօսքով ապարդիւն չեն այդ խրատները: Որովհետեւ յաճախ կրնանք մտածել եւ ըսել յետոյ ինչ, այս բոլորը պահեցինք: Ընդհակառակը, յետոյն այդ հարուցումն է, եւ այդ հարուցումը ցաւօք սրտի միշտ նիւթական իմաստով կ'ուզենք չափել, արժեւորել:

Յաջորդ բաժինը, 10-19 հմր. այս անգամ դարձեալ եզակիի փարբերակով կ'ըսէ. «Որդեակ իմ» երբ խօսքերս ընդունիս, քեզի երկար կեանք կը խոստանան, կեանքի երկարութիւնը, ոչ անպայման թիւերու մէջ տեսնելու, քանի փարիներ իմաստով, այլ յափտենական կեանքի մասին է խօսքը: Եւ եթէ երբեք Իմաստութեան ճամբով քալես, այսինքն՝ Քրիստոսի գծած ճանապարհով, քալելու ժամանակ, այսինքն՝ ապրելու ժամանակ քայլերդ պիտի չգայթակղին, ու վազելու ժամանակ պիտի չսահիս: Եւ կը զգուշացնէ ըսելով. «Ամբարիշտներու ճամբան մի երթար», այսինքն անոնց ապրելակերպը մի ընդօրինակեր: Այլ խօսքով մեղքէն հեռու մնայ, փախչիր անկէ: Որովհետեւ անոնց մտքին մէջ չարութիւն կայ, ու մինչեւ իրենց հոգիները չեցուին անով չենք կրնար քնանալ: Այնպէս ինչպէս դժուար թէ անօթի վիճակով քնանալ: Անոնք ամբարշտութեան հացը կ'ուտեն ու անիրաւութեան գինին կը խմեն: Ինչպէս որ բարիներու պարագային, մարդը միայն հացով չապրիր, այլ նաեւ Աստուծոյ խօսքով, չարերու պարագային ալ անոնք միայն հացով չեն ապրիր, այլ անիրաւութիւն գործելով, որով հագեցում կու տան իրենց ծարաւ հոգիներուն: Իսկ գինի պարագային, այնպէս ինչպէս գինին կը հարբեցնէ, այս անգամ ամբարիշտը մեղքով հարբեցած, ինչ որ կ'ըսէ Եսայի մարգարէն. «Վայ ձեզի, որ հարբած էք, բայց ոչ գինիով» Եսայի 28:1: Մինչ արդարներուն ապրելակերպը արեւուն կը նմանի, որ երթալով աւելի կը լուսաւորուի, մինչեւ իր լուսին հասնի:

Իսկ վերջին բաժինը, 20-27 համարները, հերաքրքրականօրէն կը ներկայացնեն մարդուս վիրակը ու անոր ամբողջ դրուածքը մարմին եւ հոգի, անդրադառնալով մարմնի զգայարաններուն: Անգամ մը եւս նոյն արտայայտութեամբ կ'ըսէ. «Որդեակ իմ, մրիկ ըրէ իմ խօսքերուս: Ականջներդ, աջերդ, սիրտդ, այլ խօսքով միտքդ», որովհետեւ նաեւ բժշկութիւն են: Շրթներդ, բերանդ, ուրբերդ: Ահա թէ ինչու մկրտութեան պահուն երբ անձը կը մկրտուի եւ ջուրէն դուրս կու գայ անոր զգայարանները կը դրոշմուին Սուրբ Միւռնոնով, որպէս խորհրդանիշ Սուրբ Հոգիին, անով պաշտպանուելու, անով առաջնորդուելու, չարէն ու չարիքէն հեռու մնալու, որպէսզի կեանք ունենանք: Վերջին նախադասութիւնը, որ այնքան հերաքրքրական արտայայտութիւն մըն է որ կ'ըսէ. «Մի խտրորիր, ոչ աջ, ոչ ալ ձախ»: Գրիգոր Տաթեւացին կը բացատրէ ըսելով. «Աջ խտրորիլը բարեգործութիւն ընել է, բայց որպէս ի ցոյց մարդկան: Իսկ ձախ կողմ խտրորիլը դէպի մեղքը»: Պօղոս Առաքեալ կը յիշեցնէ ըսելով. «Մի այլայլիք՝ ոչ փառքէն եւ ոչ անարգանքէն, ոչ գովասանքէն եւ ոչ մեղադրանքէն: Մարդիկ մոլորած թող ըսեն մեզի, մենք գիտենք թէ ճշմարտութենէն չենք շեղած» Բ Կորնթ 6:7: Ահա այն գէնքը անով պատերազմելու Չարին դէմ եւ յաղթելու: Ինչպէս կարելի է յաղթել չարին կամ մեղքին: Առաջին, փարիքի բերումով, երբ այլեւս կը սպառին ցանկութիւնները: Մարմին փկարութիւնը, աղքատութիւնը; ու ամենակարեւորը երբ գիտակցաբար այս բոլորին կը փոխարինէ Աստուծոյ սէրը, որ ամէն ինչի կը փոկայ, կը յուսայ ու կը համբերէ: